

24. Fra Proletardreng til Invalidepensionist

I 1969 opfordrede socialborgmesteren i København de københavnske pensionister til at skrive deres erindringer. Særlig vægt skulle de lægge på deres opvækst i København. Godt 2.000 pensionister fulgte opfordringen og deres erindringer kan nu findes på Københavns Stadsarkiv.

Det uddrag, der bringes her, handler udelukkende om, hvordan Louis Pio huskede de arbejdsvilkår, han havde som barn.

Fra Proletardreng til Invalidepensionist.

Louis Pio's erindring, nedskrevet i 1969.

Louis's havde fået sit for- og mellemnavn efter den danske socialistleder Louis Pio.

"... Jeg blev født den 5/3. 1903 i Sølvgade Nr. 4, tredje Baggård, af en fattig Skræddersvend, som nr. 5 i Søskendeflokken. Far var fra Middelfart og efter at have rejst igennem det meste af Europa som Skræddersvend havnede han i Norge, hvor han blev gift med min Moder i Hammer i Norge. Det var sløje tider i Norge og Far og Mor flyttede til Danmark og fik den Lejlighed i Sølvgade, hvor jeg blev født. Jeg var ikke særlig velkommen, da Far var arbejdsløs og det var en streng vinter, det viste sig i min opvækst, da Moder ikke havde mælk og derfor fik jeg engelsk syge. Så snart Far fik arbejde, flyttede hele familien til Nansensgade 21, det såkaldte "Sibirien", det var nogle elendige Lejligheder, men der var nok af dem dengang, man flyttede bare når man skulle betale Husleje, dengang flyttede man til en anden Lejlighed i Kareen, når man ikke havde Penge til at betale Husleje med og når Optræderen kom holdt Karré og Beboerne sammen. Vi boede der ikke så længe, de par senge og stole og borde som mine brødre måtte flytte rundt med, når Optræderen kom, var snart så ødelagt af væggetøj, som Mor prøvede at holde nede med Petroleum. Det var en dagligdags foreteelse, som jeg kan huske i det meste af min Barndom. Vi flyttede efter nogle år til Murgade nr. 8 på 2den sal i baggården, men der var vi ikke så længe, vi var så plagede af rotter på trappen i gården, men de var også i køkkenet, der var så råddent og fugtigt, at man ikke havde noget i fred. Derfra flyttede vi til Wesselsgade nr. 14, baggården 5 sal, der var ingen rotter, men væggetøjet forfulgte os.

Jeg var blevet så gammel, at jeg skulle begynde i Skole og det står for mig som den sorteste tid i min Barndom. Far var fritænkere og socialist, yderlig, nærmest Syndikalist, så jeg skulle ikke gå til Religionsundervisning i lighed med mine andre søskende. Jeg begyndte i Larslejrstrædes Skole, den sorte Skole som den hed og det var som jeg siger en grim tid, som jeg tænker tilbage på nu. Jeg havde en broder, der var 2 år ældre end jeg, som var mælkedreng for "Trifolium" Mælkeforsyning og jeg hjalp ham så godt jeg kunne trods mine godt 6 år og spinkel var jeg. Det var svært vinterdage kl. 5 morgen med de kolde flasker. Når jeg så kom i Skole om Morgen og sad ved siden af den varme Kakkellovn, faldt jeg gerne i søvn, når jeg skulle høre, hvad Læreren fortalte og han forstod åbenbart ikke, hvorfor jeg sov, så dengang fik man en på siden af Hovedet ..."

Enkelte stave- og tegnsætningsfejl er ændret i forhold til originalen.

Pensionisterindring 268/1969. Københavns Stadsarkiv